

Bilag til Bet. o. Lovf. om Forsikringsaftaler.

giveren i Henhold til Regelen i Christian den Femtes Danske Lov 3—19—2 principielt opretholdes. Vi har vel bemærket, at Domstolene i saadanne Tilfælde har en Adgang til at nedsætte den paagældendes Pligt til at erstatte Forsikringselskabet den udbetalte Erstatning, men denne Bestemmelse — som i Kommissionens Betænkning er blevet nærmere fortolket — anser vi ikke for en tilstrækkelig Hensyntagen til de Forhold, hvorunder Produktionen foregaar i et moderne Samfund. Som Produktionsforholdene har udviklet sig, maa den Arbejdsgiver, der skal udføre et Arbejde for en anden, i overmaade mange Tilfælde benytte sig af fremmed Arbejdskraft. Han staar da som Formidler mellem sin Kunde og de paagældende Arbejdere. Han maa være ansvarlig for, at Arbejdet planlægges paa fornuftig Maade og udføres af Arbejdere med tilstrækkelig Uddannelse og Erfaring, samt at disse Arbejdere paa Forhaand har modtaget den fornødne Instruktion og er undergivet den efter Omstændighederne mulige Kontrol. Dette Ansvar følger imidlertid af den almindelige Erstatningsregel og har i og for sig intet med den nævnte Bestemmelse i Danske Lov at gøre. Vi kan derimod ikke indse, at det er rimeligt, saaledes som Forslaget har gjort, at paalægge en Arbejdsgiver, hvem der intet er at bebrejde, et Erstatningsansvar, der, hvis en Arbejder f. Eks. ved Uforsigtighed foraarsager en Brand, der breder sig til andre Lokaler eller Bygninger, kan løbe op i Millioner.

Vi tillader os derfor at anmode det ærede Udvalg om at underkaste den Henvendelse til Justitsministeriet, som vi den 28. November tillod os at fremsende, en velvillig Overvejelse, idet vi i øvrigt hermed tillader os at overrække et Forslag til en ny Formulering af § 25, 1ste Stykke, ved hvilken vi mener at have antydet den Ændring, som vi anser for paakrævet.

København, den 19. December 1928.

Paa Fællesudvalgets Vegne

Einar Jørgensen.